

ministrite komitee esimehe von Bunge ja endise rahaministri Wjshnegradsky, niisamuti ka Gektimaa kuberneri würl Schahowskoi. Ka kuulub komponist Rubinstein on ära surnud. — Kuna tõrge walitsus Aftas suurt rahutööd Siberi raudtee kallal usinaste edasi toimetab, tekitab Hiinlaste ja Japanlaste wahel äge sõda edasi, kuni Hiinlased sunnitud oltwad rahu tegema, ning pidiwad nad selle eest Japanlastele hulga raha ja maad ära andma. — Ka Hispania riiki ähwardab sõda, nimelt Kuba saarel, nii et sinna hult sõjawäge mässajaid walgistama on saadetud. — Prantsusemaal lahkus presidendi toolilt Casimir Perier ja sai tema asemele Felix Faure. Kõrges wana-duses lahkus siit ilmost kuulus Sweisi kanali ehitaja Lesseps. — Saksamaal pidustati suurewiisiliselt kuulsa riigimehe ja kantoleri würl Bismarcki 80-aastast sündimispäewa. Ka awati jään Junistul pidulikul wiisil laewa sõidus walmissaanud kanaal, mis Põhja- ja Läänemered ühendab ja sedawiisi kardetawat mereteed ümber Daanimaa hästi lühendab. — Pöörame wiimast filmad meie kitta kodumaa poole, siis näeme, et siingi ilma tööta aega mööda ei saadeta. Iseäranis on põllutöö see, mis hoolega filmas peetakse, sest põllutöö on lõigi teiste alus. Priiuse mälestusels on nõuu, põllutöötooli elusse luisuda, mis ettewõtte wäga kiiduwäärne on ja lootuse järele ka hääl lõpule saab jõudma. Sangastesse on uus põllumeeste selts asutatud. — Pärnu-Walga raudtee kallal tehtakse tublisti tööd ja loodetakse seda selle aasta lõpus walmissaawat. — Wiitawis peeti enne Jaani suurt Läti laulu-pidu Kunnamaa 100-aastase Wenemaaga ühenduse mälestusels ära. Arwatakse, et pidu lorda olla läinud.

Meie laulu- ja karstufeltsid on ka wagusti oma tööd edasi teinud ja ilmub nende tegetwusest juba kaunis wiik. Oigu see ka edespidi nõnda. Edenegu, lastwagu, õitsegu kõik, mis auus, tulus ja hääl on.

Karu täpa all.

Ühe reikja päewaraamotust P. Or.

Ma ei ole mitte kirjaniik ja ei tahagi seda olla; püüsi olen ma ikka enam armastanud kui sulge, — aga ma olen oma elu sees nii mõndagi näinud ja „läbi teinud“, et mõne minu elujuhtumise jutustamine wahesti ometi kirjapanemise jo trükimusta wäärne on. Lootuse järele saawat need read ka lugejatele meele järele olema.

Ma olen riiki ja põigiti Amerika läänepoolised rohtlaaned läbi läinud, olen nädalate ja kuude kaua sääsetes määratutes metsades hullunud. Ma jõudsin oma wäikeses paadiselles üle püüroos lahisevate järweleste ja ehitasin enesele üttele tumeda soo sees olewa kühmaks otja. Ka Atlandi mere kaldal lastawates põlistes metsades olen ma nii mõnegi tananahka ihu pääle ajawa õõ ja päewa üle elanud, sest säälsed metsad kuhisewad kuhjani murdjatest metsalistest.

Suwel 1842 läksime — üks wäike seltskond — Walgesse mägestikku ja wõtsime kõik oma jahij- ja kalapüüdmise riistad enestega kaasa.

Minu seltsilisi oli kolm: esite wana Benjamin G, üks meie kõige parematest jahimeestest. Ta oli paks ja tugew. Nelikümmend aastat oli ta sündimisest saadit mööda läinud ja ehl ta elus küll palju waewa ja muret